

Filharmonie
hradec
králové

Vltava
Český rozhlas

Partneři festivalu

Ve spolupráci

Festival je připraven s podporou

Mediální partneři

pro film. Hostoval v Národním divadle v Praze (představení Zlatovláska). Je držitelem Ceny Gideona Kleina. V roce 2010 získal od České hudební rady ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby.

Eva Bublová studovala na Pražské konzervatoři varhany a klavír a na Akademii múzických umění absolvovala varhany pod vedením Jaroslava Tůmy. Poté vystudovala Conservatoire National Supérieur de Musique ve francouzském Lyonu u Jeana Boyera. Po návratu pokračovala ještě ve studiu na AMU, tentokrát v cembalové třídě Giedré Lukšaité Mrázkové. Je vítězkou několika mezinárodních soutěží – Pražského jara, G. Silbermanna ve Freibergu, J. J. Fuxe v Angeru, F. d'Onofria v Carunchiu nebo J. Brossarda v Bellelay. Koncertovala ve většině evropských zemí, v Japonsku a v Kanadě. Jako sólistka vystoupila mj. se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy – FOK. Pedagogicky působí na Gymnáziu a Hudební škole hl. m. Prahy. Je varhanicí francouzské farnosti v Praze a v kostele Nejsvětějšího Salvátora v pražském Klementinu.

Filharmonie Hradec Králové nese svůj název od vzniku České republiky v roce 1993. Těleso navázalo na činnost profesionálního městského orchestru založeného v roce 1978, který dosáhl statusu státního symfonického orchestru v roce 1987. Významná období uměleckého rozkvětu orchestru jsou spojena se jmény prof. Františka Vajnara, Ondřeje Kukala a Andree Sebastiana Weisera. Od sezony 2018–2019 je šéfdirigentem FHK Kaspar Zehnder. FHK účinkuje na významných festivalech včetně Pražského jara a také v zahraničí. Dosaženou interpretační kvalitu orchestru dokumentují nahrávky pro tuzemské i zahraniční vydavatele, Českou televizi a Český rozhlas. Od roku 2005 je Filharmonie Hradec Králové pořadatelkou festivalu Hudební fórum Hradec Králové.

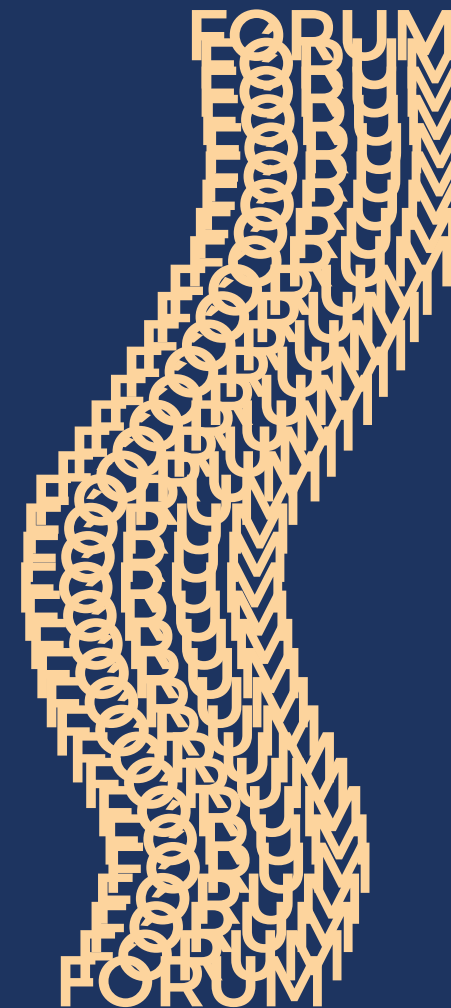

Foto: Patrick Marek

Hudební fórum Hradec Králové 2018

Vybraná světová díla
v českých premiérách

Koncerty se světelným,
pohybovým a výtvarným designem

XIV. ročník festivalu
soudobé orchestrální hudby

www.hfhk.cz

20.11.2018

20/11

- Mason Bates**
- Anthology of Fantastic Zoology [Antologie Fantastické zoologie] pro orchestr (2015)
- Forest: Twilight [Les, soumrak] –
 - Sprite [Skřítek]
 - Dusk [Šero] –
 - The A Bao A Qu [A Bao A Qu]
 - Nymphs [Nymfy]
 - Night [Večer] –
 - The Gryphon [Gryf]
 - Midnight [Půlnoc] –
 - Sirens [Sirény] –
 - The Zaratan [Zaratan] –
 - Madrugada [Svítání]

Objednávka Chicagského symfonického orchestru Prem. 18. 6. 2015, Chicagský symfonický orchestr, Riccardo Muti

Nakladatel: Aphra Music

- James MacMillan**
- A Scotch Bestiary [Skotský bestiář] pro varhany a orchestr (2003–04)

- I. THE MENAGERIE, CAGED [Menažerie, zvířata v klecích]
- The book is opened [Kniha se otevírá]
- Ode to a cro-magnon hyena [Óda na kromaňonskou hyenu]

A page is turned [Stránka se obrací]
 - Reptiles and Big Fish (in a small pond) [Plazi a velká ryba (v malém rybníce)]
 - Her Serene and Ubiquitous Majesty, Queen Bee [Její Jasnost a všudypřítomné Veličenstvo, včelí královna]

Another page is turned [Další stránka se obrací]

- The red-handed, no-surrender, howler monkey [Při činu dopadený vřešťan, který nekapituluje]
- Uncle Tom Cat and his chickens [Kocour strýček Tom a jeho kuřata]

Yet another page is turned [Ještě další stránka se obrací]
- Scottish Patriots [Skotští vlastenci]
- The Reverend Cuckoo and his Parroting Chorus [Důstojný pan Kukačka a jeho papouškující sbor]
- Jackass Hackass [Osel pisálek]

The book is closed [Kniha se zavírá]

II. THE MENAGERIE, UNCAGED [Menažerie, zvířata bez klecí]

Objednávka Losangeleské filharmonie a BBC pro Symfonický orchestr BBC Prem. 7. 10. 2004, Los Angeles, Wayne Marshall, Losangeleská filharmonie, Esa-Pekka Salonen

Nakladatel: Boosey & Hawkes Music Publishers Ltd

- Eva Bublová** varhany
Adam Halaš choreografie
Filharmonie Hradec Králové
Peter Vrábel dirigent

Skotský bestiář

Pohybové ztvárnění symboliky chování zvířat, které je nápadně podobné lidem. Tanec a pantomima v obrazech zrcadlících vibrující stav naší společnosti.

- HOLEKTIV**
Andrea Vykysalá
Karolína Křížková
Eva Stará
Andrej Lyga
Šimon Pliška
Adam Halaš choreografie

Světelný design: **Jaromír Vlček**
Osvětlovací a vizuální technologie: **Petr Zima**

Hudební Amerika vyhlásila Skladatelem roku 2018 **Masona Batese** (*1977), pionýra spojení elektronické a orchestrální hudby. Zvuky vzniklé elektronickou cestou používá tento skladatel jako novou sekci symfonického orchestru, nejčastěji jako další bicí nástroje. Ve své ne-jrozásáhlejší práci pro orchestr – Antologii Fantastické zoologie – však Bates „elektroniku“ neuplatňuje přímo. Zvláštní „technicolorovou“ orchestrací jen vytváří dojem, že ji používá. Evokace nadreálných zvuků odpovídá zobrazovanému: neslýchaným tvorům, kteří neexistují, ale jejichž konkrétní vlastností popsal Jorge Luis Borges v Knize imaginárních bytostí (Fantastické zoologii). Lesní mezihry vedou posluchače stále hlouběji do noci i do říše vybě-jených bytostí. Nejprve potkáváme zachmuřeného skřítka schopného sevřít spáčův hrudník a způsobit mu děsivé sny. A Bao A Qu je tvor citlivý na lidské ctnosti, schopný dívat se celým tělem. Obývá spirálovité schodiště Věže vítězství v Čittáru, po kterém vystupuje nahoru s poutníky. Jestliže doprovází čistého člověka, dosáhne na nejvyšším schodu své úplné podoby, kdy vyzařuje blankytně modré světlo. Protože se A Bao A Qu při sestupu poutníka opět skutálí dolů do beztvarosti, dává Bates této části formu palindromu, tj. věty, která zní stejně, ať je čtena odpředu nebo odzadu. V lese potkáváme i suchozemské nymfy (dva dovádějící klarinety). Pohled na tyto sličné mladé ženy, resp. nižší bohyně, mohl způsobit šilenství, pokud byly nahé i smrt. Gryfův „předeek jest ptačí a zadek jako lvový… A ten pták jest tak silný (viz tympány a žestě), že vuola (housle) pochyťí i nese u povětríe.“ Protože Gryf kráčí po zemi plný moci jako lev a vystupuje k božímu trůnu jako orel, stal se znakem Kristovým i znamením papežů a vzkříšení. Sirény (housle za scénou), „napůl ženy, napůl ryby“, lákají plavce (ostatní smyčce) do záhuby přesladkým hlasem a slibem nazření podstaty věcí. Naposledy Zaratan je velryba „obeznalá v páchání zla“. Chová se jako nebezpečný ostrov, který zakotvivší námořníky stáhne s sebou do hlubin. Závěr přichází s čarodějnickou hodinkou mezi půlnocí a úsvitem – madrugada znamená španělsky svítání. Za úsvitu se všechny bytosti shromáždí v nejtemně-jší a nejhlubší části lesa.

Koncertantní forma Skotského bestiáře pro varhany a orchestr od **Jamese MacMillana** (*1961) se váže k místu premiéry, koncertní síni Walta Disneyho v Los Angeles. Jedno z akusticky nejdokonalejších jevišť světa dostalo v roce 2004, tedy rok po svém otevření, korunu v podobě varhan. Architekt Frank Gehry znovu prokázal svou originalitu, když některým z šesti tisíc pišťal nechal volnost svazku květin, podle škarohlídů pomfritů. MacMiillan svou skladbou zkomponovanou na objednávku Losangeleské filharmonie navázal na středověké knihy pojednávající

o životě zvířat a jejich symbolice i na novodobé americké karikaturisty, kteří užívali zvířecích podob pro charakterizaci lidských povah. Podtitul díla – Enigmatické variace na zoologický karneval na kaledonské výstavě – prozrazuje tři další inspirační zdroje. Zprvře to jsou Variace na vlastní téma – „Enigma“, které Elgar věnoval svým „přátelům v nich zobrazených“. Zadruhé je to zoologická fantazie Karneval zvířat, kterou Saint-Saëns za svého života zakázal provozovat jako příliš výstřední. Zatřetí pak Obrázky z výstavy, v nichž se Musorgskij zpodobnil, jak na výstavě přechází promenádou od jednoho obrazu k druhému. Podobně MacMillan přechází obracením stránek bestiáře mezi obrazy symbolizujícími lidské archetypy a osobnosti, se kterými se setkal za svého života ve Skotsku (podle starých Římanů v Kaledonii). Stejně jako u Elgara mnohé zůstává hádankou. Zjevné je jen to, že jde o šířavou politickou satiru, podle Timesů možná nejneúprosnější proud kyseliny sírové, který kdy byl vyjádřen hudbou. Zatímco Saint-Saëns zpodobnil ve své zoologické fantazii jako první Ivy, MacMillan na tomto místě vidí hyenu. Plazi mají v angličtině přeneseně význam padouši. Ve Skotském bestiáři tito jedovatí našeptávači obklopují velkou rybu v malém rybníce. Ve společenství úlu platí, že zde může být jen jedna matka, která ovládá všechno včelstvo. Na další stránce následuje obraz při činu dopadeného vřešťana, který však v žádném případě neskládá své zbraně. Vylíhnutá kuřata nechráněná kohouty s napoleonským syndromem se pak stávají kořistí kocoura, který dělá jakoby nic. Mezi zvířa-ta řadí MacMillan poslance-vlastence. Fanfára původně určená pro skotský parlament prozrazuje typické působičtě těchto žab na prameni. Ušetření nezůstanou ani naivní duchovní s jejich přitakávající svitou. Oslové pak vybubnovávají na klávesnicích svých přístrojů fake news a šíří je rychlostí blesku po sítích. Druhá část díla líčí zvěřinec, ve kterém z řetězu utržené kreatury překročí dosavadní hranice svých klecí.

Peter Vrábel je slovenský dirigent, který žije a pracuje v Praze. Již během studia na AMU spolupracoval s řadou komorních a symfonických orchestrů a Kühnovým dětským sborem. V roce 1995 založil Orchester Berg a byl to on, kdo vytvořil koncepci hudebního směřování tělesa. Díky němu je dnes Orchester Berg oceňován jako jedinečný interpret hudby 20. století a soudobé. Peter Vrábel je neúnavným a originálním propagátorem nové hudby, aktivně spolupracuje se soudobou českou skladatelskou špičkou a prostřednictvím nejrůznějších projektů vytváří inspirativní tvůrčí prostor pro vynikající umělce mladé generace. Vytvořil velké množství snímků pro Český rozhlas, své všestranné schopnosti využil při natáčení alba jazzového pianisty Franka Mantootha nebo při nahrávání